



Перо Дамчевски Коцин, Сиднеј

Ќе дојдам во час накитен
на убав ден на Илинден
татковината да ја видам
да видам се уште ли има
бледи сенки и лузни
на одминато време
да стивне тагата
што тлее во мене

Ќе дојдам во Охрид и Свети Наум
езерото бисер да го видам
и во Струга на Миладиновци
песнава да ја отпејам
и Дојран и...
и Битола Бабан
по Ширококак да минам

Ќе дојдам ќе се вивнам под облаци
да сирнам уште ли е распукана Шара
и Лешок манастирот ќе побарам
историја наша стара
и Карпалак македонска пресна рана

што тиранин мајка бара
во земјата наша родна
македонска древна стара

Ќе дојдам во Крушево славно
на Мечкин Камен вишен еден
и го запрашам Питу
уште ли е горд
и уште ли Република ни чува
и после овој страм голем
што ни се случува

Ќе дојдам во Прилеп
во градот херој во алејата
на најхрабрите на најумните на најмилите
да застамам пред Могилата на хероите
на непобедените на вечните на моите
кои скрито и немо сиркаат
низ срамот на новото време
и бледото сивило на заборавот

Ќе дојдам ќе се искачам
до Лопушник таму горе
и го ислушам уште еднаш
борбениот крик на Рацина
пронижан од злобници наши
кој се уште провејува како проклетие
како немирен бран таму по врвиците
и тихиот ветар по Караорман

Ќе дојдам ќе прелетам
до Пиринот буен вечен
в Неврикопско да влезам
и Роженски манастир да посетам
вечно легло на Сандански
пиринскиот цар
свеќа да палам за покој негов
за Војводи смели помен вечен дар

Ќе дојдам ќе се вратам
ДОМА таму во Македонија
ќе се спуштам по Вардарот бурен силен
до нашето бело море и вечната Пела
да го видам Солун и Кулата Бела
да го вдишам на Гемиџиите духот
што го тресеа Балканот и Европа цела